

De nehéz az iskolás dolga...

Évről évre számos nyolcadikos diák számára jelent problémát a továbbtanulás. Egyrészt tizennégy évesen nagyon nehéz eldönteni, mivel is szeretne foglalkozni az elkövetkezendő négy évben - még sok felnőtt is pályamódosítások sorozatára kényszerül -, másrészt pedig nagyon nagy verseny folyik a középiskolák között: színvonalasabbnál színvonalasabb oktatással várják a továbbtanulókat. És persze a diákoknak sem mindegy, melyik iskola bélyegzője díszleg majd az érettségi bizonyítványban.

De a matúra még odébb van, először is egy nagyon kemény megmérettetésen, a felvételi vizsgán kell bizonyítani. Mert azért az iskolák is igyekeznek "kiválogatni" maguknak a legjobb képességű tanulókat.

Sokan már az utolsó előtti évben elkezdik az információk begyűjtését a különböző iskolákról, melyik felel meg igazán a képességeiknek, hol jó a tanár - diák viszony, esetleg hol kell kevesebbet időt szánni a tanulásra. Jó, ha van kéznél egy nagyobb testvér, aki már tudja, milyen elv alapján működnek a középiskolák. De ha nincs, az sem baj, mert a Bocskai István Általános Iskolában a tanulók számos segítséget kapnak. Nagy Zoltánné megbízott igazgatótól megtudtuk, hogy osztályfőnöki órákon már ötödik osztálytól kezdve tudatosan beszélgetnek a pályaválasztásról, szakmákat ismertetnek meg a gyerekekkel, önismereti tréningeket végeznek. A bizonytalankodóknak pályaválasztási szakemberek adnak tanácsot, a tanulók pedig egyéni beszélgetések során is elmondhatják álmaikat, elképzelésüket a jövőről. A nyolcadikosok részt vehetnek a középiskolák által szervezett nyílt napokon - általában két helyre látogatnak el -, és minden évben kézhez kapják a Pályaválasztási tájékoztatót.

Az elkészített összesítés tanúsága szerint a 67 nyolcadikos majdnem fele, mintegy 49 százaléka jelentkezett gimnáziumba, amelyek közül a legkedveltebbek a debreceni Ady Endre, Tóth Árpád, a berettyóújfalui Arany János, és a helyi Bocskai István Gimnázium. A végzősök 15 százaléka szeretne szakközépiskolába menni, főként az Irinyit, a Zeneművészetit (mindkettő Debrecenben), valamint a Eötvös József és a Bessenyei György Szakközépiskolát (mindkettő Berettyóújfaluban) jelölték meg. Szakképző intézetben a nyolcadikos évfolyam 36 százaléka szeretné folytatni tanulmányait, elsősorban az Eötvösben, és a helyi gimnázium szakiskolai részében.

A gyerekek többsége (harmincan) két iskolát jelölt meg, de magas azoknak a száma is (huszonegy), akik csak egy intézménybe küldték el a jelentkezési lapot. Ez utóbbi esetekben főként a helyi gimnáziumot jelölték meg. Akadt olyan diák is, aki három, vagy négy iskolát is megjelölt.

Nagy Zoltánné elmondta, hogy az iskolaválasztást számos tényező befolyásolja: a pályaválasztás során a gyerekek többsége a szülők segítségével döntött, néhányan azonban saját döntésük alapján jelentkeztek. A végzősök egy része anyagi okok miatt kénytelen itthon maradni, mások féltik gyermekeiket a rossz hatásoktól, megint mások pedig a gyenge tanulmányi eredményük miatt választották a szakiskolákat.

Hodosán Hajnalka, 8.b

- A Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskolába, magánének szakra megyek. Sokat gondolkodtam az Ady Endre Gimnázium és e között, de végül is ennél maradtam, mert úgy gondolom, hogy kevesebb gyerek van az iskolában, és külön a hangommal foglalkoznak - indokolja választását.

Hajni egyébként már harmadikos volt, amikor először vett részt népdalversenyeken. Furtán a negyedikesek között lett második helyezett. Hetedikesen Debrecenben az Apáczai Kiadó népdalversenyét nyerte meg, innen bejutott az országos versenybe, ahol hatodik lett. Azt mondja, a felvételi nehéz volt:

- Sokat kellett gyakorolni, nekem főleg a szolfézs volt nehéz, volt még magánének meghallgatás és egy kérdőívet is ki kellett tölteni. Úgy gondolja, hogy a szülei nem féltik őt, amiért Debrecenben fog tovább tanulni, de nem is szeretett volna Keresztesen maradni.

Pénzes Vytasz, 8.c

- A Medgyessy Ferenc Művészeti Iskolába jelentkeztem rajz szakra. Szeretek rajzolni, pihenésnek számít, amikor rajzolok - feleli arra a kérdésre, miért a művészeti iskolát választotta. Vytasz néha graffittal, szénrel alkot, a tájképeket pedig általában temperával készíti. Azt mondja, szeretné, ha egyszer lenne egy saját kiállítása. Már jó úton jár a cél felé, bár az első lépés, a felvételi itt sem volt könnyű: - Két részből állt: a szóbelire meg kellett tanulni a képeket, művészeti korokat kezdve a középkortól a modern művészetig; a másik rész rajzolás volt, egy beállítás lerajzolása kétféle módon, színvázlat szénceruzával vagy graffittal. Ez nehéz volt, mert olyan elemeket raktak bele, amelyeket nehéz lerajzolni. Például az üveget, aminek nincsen annyira tónusértéke. A szülei egy kicsit féltik Vytaszt, de azt mondták, hogy ha szeretne a rajzzal foglalkozni, ők nem akadályozzák meg ebben.

Nagy Ádám, 8.a

- A Tóth Árpád Gimnázium biológia-kémia tagozatára jelentkeztem, mivel mindkét tantárgyat szeretem és tudom is. Jelen pillanatban úgy gondolom, hogy ezzel szeretnék foglalkozni, ezért választottam ezt a gimnáziumot. Minden tantárgyból jó eredményeket értem el, így csak el kellett dönteni, melyik szakra akarok menni, és el kellett menni felvételizni. Ádám azon kevesek egyike, aki négy szakot is megjelölt: másodikként ugyanitt a biológia tagozatot, harmadiknak az Arany János Gimnáziumot, negyediknek pedig a helyi gimnáziumot írta be. Rutinos versenyző ő is: ötödikben országos történelem versenyen vett részt, hatodikban pedig országos természetismeret versenyen harmadik lett - ezzel az eredménnyel mentesült a felvételi biológia része alól. - A felvételire így csak kémiából készültem, és a kérdésekre, amiket feltettek, tudtam a választ. A szüleim engem sem féltének, és még egy évig a bátyám is ott lesz Debrecenben, így ha valami gond lesz, akkor ő ott van - mondja, már a következő évekre gondolva.

